

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiosjunde årgången

8 december 2014

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2014/C 439/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2014/C 439/02	Förenade målen C-359/11 och C-400/11: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 23 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Alexandra Schulz mot Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG och Josef Egbringhoff mot Stadtwerke Ahaus GmbH (Begäran om förhandsavgörande — Direktiven 2003/54/EG och 2003/55/EG — Konsumentskydd — Den inre marknaden för el och naturgas — Nationell lagstiftning genom vilken innehållet i konsumentavtal som omfattas av den allmänna leveransskyldigheten fastställs — Näringsidkarens ensidiga ändring av priset för tjänsten — Underrättelse om skälet och villkoren för samt storleken på denna ändring i god tid innan den träder i kraft)	2
2014/C 439/03	Mål C-326/12: Domstolens dom (första avdelningen) av den 9 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf – Tyskland) – Rita van Caster, Patrick van Caster mot Finanzamt Essen-Süd (Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för kapital — Artikel 63 FEUF — Beskattning av avkastning från investeringsfonder — En investeringsfonds skyldighet att delge och offentliggöra vissa upplysningar — Schablonbeskattning av avkastning från investeringsfonder som inte uppfyllt skyldigheten att delge och offentliggöra)	3

2014/C 439/04	Mål C-104/13: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 23 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Augstākās tiesas Senāts – Lettland) – AS "Olainfarm" mot Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra (Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Industripolitik — Direktiv 2001/83/EG — Humanläkemedel — Artikel 6 — Godkännande för försäljning — Artikel 8.3 i — Skyldighet att till ansökan om godkännande för försäljning bifoga resultat av farmaceutiska undersökningar, prekliniska studier och kliniska prövningar — Undantag med avseende på prekliniska studier och kliniska prövningar — Artikel 10 — Generiska läkemedel — Begreppet referensläkemedel — Rätt för innehavaren av ett godkännande för försäljning av ett läkemedel att angripa ett godkännande för försäljning av ett generikum av förstnämnda läkemedel — Artikel 10a — Läkemedel vars aktiva substanser har en väletablerad medicinsk användning i Europeiska unionen sedan minst tio år tillbaka — Möjlighet att använda ett läkemedel för vilket godkännande för försäljning har utfärdats med stöd av undantaget i artikel 10a såsom referensläkemedel i syfte att erhålla ett godkännande för försäljning av ett generiskt läkemedel)	3
2014/C 439/05	Mål C-222/13: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 9 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Teleklagenævnet – Danmark) – TDC A/S mot Erhvervsstyrelsen (Begäran om förhandsavgörande — Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Direktiv 2002/22/EG — Artikel 32 — Ytterligare obligatoriska tjänster — Ersättningssystem avseende kostnaderna för tillhandahållande av sådana tjänster — Begreppet domstol i den mening som avses i artikel 267 FEUF — EU-domstolen saknar behörighet)	4
2014/C 439/06	Mål C-252/13: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 22 oktober 2014 – Europeiska kommissionen mot Nederländerna (Fördragsbrott — Direktiven 2002/73/EG och 2006/54/EG — Likabehandling av män och kvinnor — Anställning och arbete — Tillgång till anställning — Återgång till arbete efter moderskapsledighet — Formkrav för ansökan genom vilken talan väckts — Konsekvent framställning av invändningarna — Otvetydig formulering av yrkandena)	5
2014/C 439/07	Mål C-268/13: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 9 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Sibiu – Rumänien) – Elena Petru mot Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Artikel 22.2 andra stycket — Sjukförsäkring — Sjukhusvård i en annan medlemsstat — Avslag på ansökan om förhandstillstånd — Brist på läkemedel och grundläggande sjukvårdsmaterial)	5
2014/C 439/08	Mål C-299/13: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Grondwettelijk Hof – Belgien) – Isabelle Gielen mot Ministerraad (Beskattning — Direktiv 2008/7/EG — Artiklarna 5.2 och 6 — Indirekta skatter på kapitalanskaffning — Skatt på omvandling av innehavarpapper till registrerade eller dematerialiserade aktier)	6
2014/C 439/09	Mål C-302/13: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Augstākās tiesas Senāts – Lettland) – AS flyLAL-Lithuanian Airlines, i likvidation, mot VAS Starptautiskā lidosta Rīga, AS Air Baltic Corporation (Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EG) nr 44/2001 — Artikel 31 — Begäran om erkännande och verkställighet av ett avgörande varigenom interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, förordnas — Artikel 1.1 — Tillämpningsområde — Privaträtt — Begrepp — Yrkande om ersättning för skada som påstås ha uppkommit till följd av att Europeiska unionens konkurrensrätt har åsidosatts — Nedsättning av flygplatsavgifter — Artikel 22.2 — Exklusiv behörighet — Begrepp — Mål som avser frågor rörande bolag eller andra juridiska personer — Beslut att bevilja nedsättning — Artikel 34.1 — Skäl för att inte erkänna en dom — Grunderna för rättsordningen (ordre public) i den medlemsstat där domen görs gällande).	7
2014/C 439/10	Mål C-305/13: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – Haeger & Schmidt GmbH mot Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, i egenskap av konkursförvaltare för Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA (Begäran om förhandsavgörande — Romkonventionen om tillämplig lag på avtalsförpliktelser — Artikel 4.1, 4.2, 4.4 och 4.5 — Tillämplig lag i avsaknad av parternas lagval — Speditionsavtal — Avtal om godstransport)	8

2014/C 439/11	Förenade målen C-344/13 och C-367/13: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 22 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Commissione tributaria provinciale di Roma – Italien) – Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13) mot Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli (Begäran om förhandsavgörande — Frihet att tillhandahålla tjänster — Restriktioner — Skattelagstiftning — Inkomst av vinster från hasardspel — Vinster från utlandet beskattas annorlunda än de från nationella spelrättningar).	8
2014/C 439/12	Mål C-428/13: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) mot Yesmoke Tobacco SpA (Begäran om förhandsavgörande — Bestämmelser om skatter och avgifter — Harmonisering av lagstiftning — Direktiven 95/59/EG och 2011/64/EU — Strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror — Fastställande av punktskatt — Princip enligt vilken en punktskattesats fastställs för samtliga cigaretter — Möjlighet för medlemsstaterna att fastställa en minimipunktskatt — Cigaretter i den lägsta priskategorin — Nationell lagstiftning — Särskild kategori cigaretter — Fastställande av punktskatten till 115 procent)	9
2014/C 439/13	Mål C-429/13 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 22 oktober 2014 – Konungariket Spanien mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Sammanhållningsfonden — Nedsättning av det finansiella stödet — Oegentligheter i tillämpningen av lagstiftningen om offentlig upphandling — Antagande av Europeiska kommissionens beslut — Underlåtenhet att iakta den frist som fastställts — Följder).	10
2014/C 439/14	Mål C-437/13: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 23 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – Unitrading Ltd mot Staatssecretaris van Financiën (Tullkodex för gemenskapen — Återbetalning av importtull — Varors ursprung — Bevismedel — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 47 — Rätten till försvar — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Medlemsstaternas processuella autonomi).	10
2014/C 439/15	Mål C-492/13: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad – Varna – Bulgarien) – Traum EOOD mot Direktor na Direksia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdeskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 138.1 — Undantag i samband med gemenskapsinterna transaktioner — Förvärvare som inte är registrerad till mervärdesskatt — Säljarens skyldighet att fastställa äktheten av förvärvarens eller dennes ombuds underskrift — Proportionalitetsprincipen, rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar — Direkt effekt)	11
2014/C 439/16	Mål C-522/13: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 9 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol – Spanien) – Ministerio de Defensa, Navantia SA mot Concello de Ferrol (Begäran om förhandsavgörande — Konkurrens — Statligt stöd — Artikel 107.1 FEUF — Begreppet statligt stöd — Fastighetsskatt — Undantag från skatteplikt)	12
2014/C 439/17	Mål C-541/13: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 9 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg – Tyskland) – Douane Advies Bureau Rietveld mot Hauptzollamt Hannover (Begäran om förhandsavgörande — Tullunionen och gemensamma tulltaxan — Tullklassificering — Nr 3822 — Begreppet reagens för diagnostiskt bruk eller för laboratoriebruk — Indikator som anger en i förväg bestämd responstemperatur).	12
2014/C 439/18	Mål C-565/13: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 9 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Hovrätten för västra Sverige – Sverige) – brottmål mot Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ab Ganthi, Fiskeri Ab Nordic (Begäran om förhandsavgörande — Yttre förbindelser — Avtal om fiskepartnerskap mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko — Möjlighet saknas helt för gemenskapsfartyg att bedriva fiske i marockanska fiskezoner med stöd av licenser som utfärdats av marockanska myndigheter utan medverkan av unionens behöriga myndigheter)	13
2014/C 439/19	Mål C-620/13 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 22 oktober 2014 – British Telecommunications plc mot Europeiska kommissionen, BT Pension Scheme Trustees Ltd (Överklagande — Statligt stöd — Undantag för en pensionsfond från skyldigheten att för vissa arbetstagare betala avgift till en fond för skydd av pensioner — Åtgärdens selektiva karaktär).	13

2014/C 439/20	Mål C-641/13 P: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 9 oktober 2014 – Konungariket Spanien mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Sammanhållningsfonden — Nedsättning av stödet — Offentlig upphandling av byggtreprenader — Direktiv 93/37/EEG — Tilldelningskriterier — Erfarenhet från tidigare bygg- och anläggningsarbeten — Kvalitativa urvalskriterier)	14
2014/C 439/21	Mål C-376/14: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 9 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court – Irland) – C mot M (Begäran om förhandsavgörande — Förfarandet för brådskande mål om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet samt erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldransvar — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Olovligt kvarhållande — Barnets hemvist)	14
2014/C 439/22	Mål C-369/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Köln (Tyskland) den 31 juli 2014 – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH mot Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG.	15
2014/C 439/23	Mål C-382/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 11 augusti 2014 – Jürgen Schneider och Erika Schneider mot Condor Flugdienst GmbH	16
2014/C 439/24	Mål C-409/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Debreceni Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungern) den 28 augusti 2014 – Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	16
2014/C 439/25	Mål C-419/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungern) den 8 september 2014 – WebMindLicences Kft. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatósága	17
2014/C 439/26	Mål C-423/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 5 september 2014 – Fazenda Pública mot Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, SA	20
2014/C 439/27	Mål C-424/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Szekszárdi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungern) den 15 september 2014 – Jácint Gábor Balogh mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága	21
2014/C 439/28	Mål C-443/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 25 september 2014 – Kreis Warendorf mot Ibrahim Alo	21
2014/C 439/29	Mål C-444/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 25 september 2014 – Amira Osso mot Region Hannover	22
2014/C 439/30	Mål C-445/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgerichts (Tyskland) den 25 september 2014 – Seusen Sume mot Landkreis Stade	23
2014/C 439/31	Mål C-456/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Spanien) den 2 oktober 2014 – Manuel Orrego Arias mot Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real.	23
2014/C 439/32	Mål C-457/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale ordinario di Cagliari (Italien) den 2 oktober 2014 – brottmål mot Claudia Concu, Isabella Melis	24
2014/C 439/33	Mål C-463/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad – Varna (Bulgarien) den 8 oktober 2014 – "Asparuhovo Lake Investment Company" OOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite	24
2014/C 439/34	Mål C-468/14: Talan väckt den 13 oktober 2014 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Danmark	25

Tribunalen

2014/C 439/35	Mål T-29/11: Tribunalens dom av den 24 oktober 2014 – Technische Universität Dresden mot kommissionen (Skiljedomsklausul — Gemenskapens handlingsprogram på folkhälsoområdet — Avtal om finansiering av ett projekt — Talan om ogiltigförklaring — Debetnota — Tvistens avtalsrättsliga karaktär — Akt mot vilken talan inte kan väckas — Avvisning — Omkvalificering av talan — Ersättningsgilla kostnader)	26
2014/C 439/36	Mål T-543/12: Tribunalens dom av den 24 oktober 2014 – Grau Ferrer mot harmoniseringsbyrån (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket Bugui va — Äldre nationellt figurmärke Bugui och äldre gemenskapsfigurmärke — Relativt registreringshinder — Avslag på invändningen — Artikel 76.2 i förordning (EG) nr 207/2009 — Det äldre varumärkets existens — Bevisning som lagts fram inför överklagandenämnden till stöd för invändningen har inte beaktats — Överklagandenämndens utrymme för skönmässig bedömning — Artikel 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009 — Artikel 15.1 andra stycket a i förordning nr 207/2009 — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Formskillnader avseende beståndsdelar som inte påverkar särskiljningsförmågan).	27
2014/C 439/37	Mål T-706/14 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 23 oktober 2014 – Holistic Innovation Institute mot REA (Interimistiskt förfarande — Projekt som finansieras av Europeiska unionen inom området för forskning och teknisk utveckling — Beslut att avslå deltagande i vissa projekt — Ansökan om uppskov med verkställighet — Åsidosättande av formföreskrifter — Avvisning).	27
2014/C 439/38	Mål T-350/14: Talan väckt den 12 maj 2014 – Arvanitis m.fl. mot Europaparlamentet m.fl.	28
2014/C 439/39	Mål T-413/14: Talan väckt den 30 maj 2014 – Grigoriadis m.fl. mot Europaparlamentet m.fl.	29
2014/C 439/40	Mål T-646/14: Talan väckt den 2 september 2014 – Micula m.fl. mot kommissionen	29
2014/C 439/41	Mål T-671/14: Talan väckt den 19 september 2014 – Bayerische Motoren Werke mot kommissionen.	30
2014/C 439/42	Mål T-672/14: Talan väckt den 19 september 2014 – August Wolff och Remedia mot Europeiska kommissionen	31
2014/C 439/43	Mål T-680/14: Talan väckt den 19 september 2014 – Lupin mot kommissionen.	33

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2014/C 439/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 431, 1.12.2014

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 421, 24.11.2014

EUT C 409, 17.11.2014

EUT C 395, 10.11.2014

EUT C 388, 3.11.2014

EUT C 380, 27.10.2014

EUT C 372, 20.10.2014

Dessa texter är tillgängliga på

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 23 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Alexandra Schulz mot Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG och Josef Egbringhoff mot Stadtwerke Ahaus GmbH

(Förenade målen C-359/11 och C-400/11) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiven 2003/54/EG och 2003/55/EG — Konsumentskydd — Den inre marknaden för el och naturgas — Nationell lagstiftning genom vilken innehållet i konsumentavtal som omfattas av den allmänna leveransskyldigheten fastställs — Näringsidkarens ensidiga ändring av priset för tjänsten — Underrättelse om skälet och villkoren för samt storleken på denna ändring i god tid innan den träder i kraft)

(2014/C 439/02)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Alexandra Schulz och Josef Egbringhoff

Motparter: Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG och Stadtwerke Ahaus GmbH

Domslut

Artikel 3.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 96/92/EG, jämförd med bilaga A till samma direktiv, och artikel 3.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 98/30/EG, jämförd med bilaga A till samma direktiv, ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är aktuell i det nationella målet, som fastställer innehållet i konsumentavtal om el- och gasleveranser som omfattas av den allmänna leveransskyldigheten och föreskriver att tariffen för leveranserna kan ändras men inte säkerställer att konsumenterna i god tid innan ändringen träder i kraft informeras om skälet och villkoren för samt omfattningen av ändringen.

⁽¹⁾ EUT C 311, 22.10.2011

Domstolens dom (första avdelningen) av den 9 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf – Tyskland) – Rita van Caster, Patrick van Caster mot Finanzamt Essen-Süd

(Mål C-326/12) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för kapital — Artikel 63 FEUF — Beskattning av avkastning från investeringsfonder — En investeringsfonds skyldighet att delge och offentliggöra vissa upplysningar — Schablonbeskattning av avkastning från investeringsfonder som inte uppfyllt skyldigheten att delge och offentliggöra)

(2014/C 439/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Rita van Caster, Patrick van Caster

Motpart: Finanzamt Essen-Süd

Domslut

Artikel 63 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för nationell lagstiftning som den här aktuella, enligt vilken en skattskyldig persons avkastning från en utländsk investeringsfond ska schablonbeskattas när den utländska investeringsfonden inte har iakttagit den skyldighet att delge och offentliggöra vissa upplysningar som föreskrivs i denna lagstiftning, vilken tillämpas utan åtskillnad på inhemska och utländska fonder, i den mån som nämnda lagstiftning inte ger den skattskyldige möjlighet att redogöra för omständigheter eller tillhandahålla upplysningar av vilka vederbörandes faktiska avkastning framgår.

⁽¹⁾ EUT C 303, 6.10.2012.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 23 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Augstākās tiesas Senāts – Lettland) – AS "Olainfarm" mot Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

(Mål C-104/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Industripolitik — Direktiv 2001/83/EG — Humanläkemedel — Artikel 6 — Godkännande för försäljning — Artikel 8.3 i — Skyldighet att till ansökan om godkännande för försäljning bifoga resultat av farmaceutiska undersökningar, prekliniska studier och kliniska prövningar — Undantag med avseende på prekliniska studier och kliniska prövningar — Artikel 10 — Generiska läkemedel — Begreppet referensläkemedel — Rätt för innehavaren av ett godkännande för försäljning av ett läkemedel att angripa ett godkännande för försäljning av ett generikum av förstnämnda läkemedel — Artikel 10a — Läkemedel vars aktiva substanser har en väletablerad medicinsk användning i Europeiska unionen sedan minst tio år tillbaka — Möjlighet att använda ett läkemedel för vilket godkännande för försäljning har utfärdats med stöd av undantaget i artikel 10a såsom referensläkemedel i syfte att erhålla ett godkännande för försäljning av ett generiskt läkemedel)

(2014/C 439/04)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākās tiesas Senāts

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: AS "Olainfarm"

Motpart: Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

ytterligare deltagare i rättegången: Grindeks AS

Domslut

- 1) Begreppet referensläkemedel i den mening som avses i artikel 10.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1394/2007 av den 13 november 2007, ska tolkas så, att det omfattar ett läkemedel för vilket ett godkännande för försäljning har utfärdats med stöd av artikel 10a i detta direktiv.
- 2) Artikel 10 i direktiv 2001/83, i dess lydelse enligt förordning nr 1394/2007, jämförd med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas så, att innehavaren av ett godkännande för försäljning av ett läkemedel som en annan tillverkare, i samband med en ansökan om godkännande för försäljning av ett generiskt läkemedel med stöd av artikel 10 i detta direktiv, använder som referensläkemedel har rätt att överklaga den behöriga myndighetens beslut att utfärda ett godkännande för försäljning av sistnämnda läkemedel, i den mån det handlar om att erhålla rättsligt skydd för en rättighet som nämnda innehavare har enligt denna artikel 10. En sådan prövningsrätt föreligger bland annat när nämnda innehavare motsätter sig att dess läkemedel används i syfte att, med stöd av artikel 10, erhålla ett godkännande för försäljning av ett läkemedel i förhållande till vilket dess eget läkemedel inte kan betraktas som referensläkemedel i den mening som avses i artikel 10.2 a.

⁽¹⁾ EUT C 123, 27.04.2013.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 9 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Teleklagenævnet – Danmark) – TDC A/S mot Erhvervsstyrelsen

(Mål C-222/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Direktiv 2002/22/EG — Artikel 32 — Ytterligare obligatoriska tjänster — Ersättningssystem avseende kostnaderna för tillhandahållande av sådana tjänster — Begreppet domstol i den mening som avses i artikel 267 FEUF — EU-domstolen saknar behörighet)

(2014/C 439/05)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Teleklagenævnet

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: TDC A/S

Motpart: Erhvervsstyrelsen

Domslut

Europeiska unionens domstol saknar behörighet att besvara de frågor som har ställts av Teleklagenævnet (Danmark) genom beslut av den 22 april 2013.

⁽¹⁾ EUT C 207, 20.7.2013

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 22 oktober 2014 – Europeiska kommissionen mot Nederländerna

(Mål C-252/13) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiven 2002/73/EG och 2006/54/EG — Likabehandling av män och kvinnor — Anställning och arbete — Tillgång till anställning — Återgång till arbete efter moderskapsledighet — Formkrav för ansökan genom vilken talan väckts — Konsekvent framställning av invändningarna — Otvetydig formulering av yrkandena)

(2014/C 439/06)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Martin och M. van Beek)

Svarande: Konungariket Nederländerna (ombud: M. Bulterman och J. Langer)

Domslut

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 207, 20.7.2013.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 9 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Sibiu – Rumänien) – Elena Petru mot Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

(Mål C-268/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Artikel 22.2 andra stycket — Sjukförsäkring — Sjukhusvård i en annan medlemsstat — Avslag på ansökan om förhandstillstånd — Brist på läkemedel och grundläggande sjukvårdsmaterial)

(2014/C 439/07)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Sibiu

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Elena Petru

Motpart: Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

Domslut

Artikel 22.2 andra stycket i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 592/2008 av den 17 juni 2008, ska tolkas så, att det tillstånd som krävs enligt punkt 1 c i i samma artikel måste ges när det är på grund av brist på läkemedel och grundläggande sjukvårdsmaterial som aktuell sjukhusvård inte kan ges i tid i den sjukförsäkrade personens bosättningsmedlemsstat. Denna omöjlighet ska bedömas med hänsyn till samtliga sjukhus i medlemsstaten som är lämpade att tillhandahålla vården i fråga och med hänsyn till den tidsrymd inom vilken vården kan erhållas i tid.

⁽¹⁾ EUT C 207, 20.7.2013.

**Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från
Grondwettelijk Hof – Belgien) – Isabelle Gielen mot Ministerraad**

(Mål C-299/13) ⁽¹⁾

**(Beskattnings — Direktiv 2008/7/EG — Artiklarna 5.2 och 6 — Indirekta skatter på
kapitalanskaffning — Skatt på omvandling av innehavarpapper till registrerade eller dematerialiserade
aktier)**

(2014/C 439/08)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Grondwettelijk Hof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Isabelle Gielen

Motpart: Ministerraad

Domslut

Artikel 5.2 i rådets direktiv 2008/7/EG av den 12 februari 2008 om indirekta skatter på kapitalanskaffning ska tolkas så, att den utgör hinder för uttag av en sådan skatt på omvandling av innehavarpapper till registrerade eller dematerialiserade aktier som är i fråga i det nationella målet. En sådan skatt kan inte motiveras med stöd av artikel 6 i direktivet.

⁽¹⁾ EUT C 226, 3.8.2013.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Augstākās tiesas Senāts – Lettland) – AS flyLAL-Lithuanian Airlines, i likvidation, mot VAS Starptautiskā lidosta Rīga, AS Air Baltic Corporation

(Mål C-302/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EG) nr 44/2001 — Artikel 31 — Begäran om erkännande och verkställighet av ett avgörande varigenom interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, förordnas — Artikel 1.1 — Tillämpningsområde — Privaträtt — Begrepp — Yrkande om ersättning för skada som påstås ha uppkommit till följd av att Europeiska unionens konkurrensrätt har åsidosatts — Nedsättning av flygplatsavgifter — Artikel 22.2 — Exklusiv behörighet — Begrepp — Mål som avser frågor rörande bolag eller andra juridiska personer — Beslut att bevilja nedsättning — Artikel 34.1 — Skäl för att inte erkänna en dom — Grunderna för rättsordningen (ordre public) i den medlemsstat där domen görs gällande)

(2014/C 439/09)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākās tiesas Senāts

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: AS flyLAL-Lithuanian Airlines, en liquidation

Svarande: VAS Starptautiskā lidosta Rīga, AS Air Baltic Corporation

Domslut

- 1) Artikel 1.1 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att en talan, såsom den förevarande i målet vid den nationella domstolen, som avser ersättning för skada som påstås ha uppkommit till följd av att unionens konkurrensrätt har åsidosatts omfattas av begreppet "privaträttens område" i den mening som avses i denna bestämmelse och således faller inom tillämpningsområdet för denna förordning.
- 2) Artikel 22.2 i förordning nr 44/2001 ska tolkas så, att en talan, såsom den förevarande i målet vid den nationella domstolen, som avser ersättning för skada som påstås ha uppkommit till följd av att unionens konkurrensrätt har åsidosatts, inte utgör ett förfarande som avser giltigheten av bolagsorgans beslut i den mening som avses i denna bestämmelse.
- 3) Artikel 34.1 i förordning nr 44/2001 ska tolkas så, att när det är möjligt att följa det resonemang som har lett till fastställandet av belopp som omfattas av interimistiska åtgärder och säkerhetsåtgärder vilka förordnats genom ett avgörande vars erkännande och verkställighet begärs, och det fanns möjlighet att överklaga detta avgörande, och svarandena har gjort bruk av denna möjlighet, för att ifrågasätta metoden för att beräkna ifrågavarande belopp, innebär varken denna beräkningsmetod eller åberopandet av allvarliga ekonomiska konsekvenser i sig att grunderna för rättsordningen (ordre public) i den medlemsstat där avgörandet görs gällande har överträtts, vilket annars skulle medföra att erkännande och verkställighet kunde vägras i denna medlemsstat av ett sådant avgörande som meddelats i en annan medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 226, 3.8.2013.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – Haeger & Schmidt GmbH mot Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, i egenskap av konkursförvaltare för Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

(Mål C-305/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Romkonventionen om tillämplig lag på avtalsförpliktelser — Artikel 4.1, 4.2, 4.4 och 4.5 — Tillämplig lag i avsaknad av parternas lagval — Speditionsavtal — Avtal om godstransport)

(2014/C 439/10)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Haeger & Schmidt GmbH

Motpart: Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, i egenskap av konkursförvaltare för Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

Domslut

- 1) Artikel 4.4 sista meningen i konventionen om tillämplig lag för avtalsförpliktelser öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980 ska tolkas på så sätt att den bestämmelsen är tillämplig på ett speditionsavtal uteslutande när huvudsyftet med avtalet är transport i egentlig mening av det aktuella godset, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.
- 2) Artikel 4.4 i Romkonventionen ska tolkas på så sätt att den lag som är tillämplig på ett avtal om godstransport – om den inte kan fastställas med tillämpning av andra meningen i nämnda bestämmelse – ska fastställas genom att tillämpa den allmänna regeln i artikel 4.1 i samma konvention, vilket innebär att den lag som ska tillämpas på avtalet är lagen i det land till vilket avtalet har närmast anknytning.
- 3) Artikel 4.2 i Romkonventionen ska tolkas på så sätt att den nationella domstolen, för det fall att det har gjorts gällande att ett avtal har närmare anknytning till ett annat land än det land vars lag ska tillämpas i enlighet med den presumtion som återfinns i den punkten i nämnda artikel, ska jämföra det avtalets anknytning till dels det land vars lag ska tillämpas i enlighet med presumtionen, dels det andra berörda landet. Den nationella domstolen ska därvid beakta samtliga omständigheter och däribland förekomsten av andra avtal som har samband med det aktuella avtalet.

⁽¹⁾ EUT C 207, 20.7.2013.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 22 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Commissione tributaria provinciale di Roma – Italien) – Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13) mot Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli

(Förenade målen C-344/13 och C-367/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Frihet att tillhandahålla tjänster — Restriktioner — Skattelagstiftning — Inkomst av vinster från hasardspel — Vinster från utlandet beskattas annorlunda än de från nationella spelrättningar)

(2014/C 439/11)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione tributaria provinciale di Roma

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13)

Motpart: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli

Domslut

Artiklarna 52 FEUF och 56 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, enligt vilken vinster från hasardspel som har erhållits i spelinrättningar i andra medlemsstater inkomstbeskattas medan motsvarande vinster från spelinrättningar inom landet undantas från inkomstbeskattning.

⁽¹⁾ EUT C 260, 7.9.2013.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) mot Yesmoke Tobacco SpA

(Mål C-428/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Bestämmelser om skatter och avgifter — Harmonisering av lagstiftning — Direktiven 95/59/EG och 2011/64/EU — Strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror — Fastställande av punktskatt — Princip enligt vilken en punktskattesats fastställs för samtliga cigaretter — Möjlighet för medlemsstaterna att fastställa en minimipunktskatt — Cigaretter i den lägsta priskategorin — Nationell lagstiftning — Särskild kategori cigaretter — Fastställande av punktskatten till 115 procent)

(2014/C 439/12)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)

Motpart: Yesmoke Tobacco SpA

Domslut

Artiklarna 7.2 och 8.6 i rådets direktiv 2011/64/EG av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror ska tolkas så, att de utgör hinder för en nationell bestämmelse, såsom den i målet vid den nationella domstolen, som inte föreskriver en och samma minimipunktskatt för samtliga cigaretter, utan som föreskriver en minimipunktskatt som endast tillämpas på cigaretter med ett detaljhandelspris som understiger detaljhandelspriset på cigaretter i den mest efterfrågade priskategorin.

⁽¹⁾ EUT C 313, 26.10.2013.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 22 oktober 2014 – Konungariket Spanien mot Europeiska kommissionen

(Mål C-429/13 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Sammanhållningsfonden — Nedsättning av det finansiella stödet — Oegentligheter i tillämpningen av lagstiftningen om offentlig upphandling — Antagande av Europeiska kommissionens beslut — Underlåtenhet att iaktta den frist som fastställts — Följder)

(2014/C 439/13)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Konungariket Spanien (ombud: A. Rubio González)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: B. Conte och A. Tokár, biträdda av J. Rivas Andrés, abogado)

Domslut

- 1) Den dom som meddelats av Europeiska unionens tribunal i målet Spanien/kommissionen (T-384/10, EU:T:2013:277) upphävs.
- 2) Kommissionens beslut K(2010) 4147 av den 30 juni 2010 om nedsättning av det finansiella stöd som beviljats inom ramen för sammanhållningsfonden för följande projekt eller grupper av projekt: "Vattenförsörjning för den befolkning som är bosatt i floden Guadianas avrinningsområde: regionen Andévalo" (2000.ES.16.C.PE.133), "Sanering och rening av flodområdet Guadalquivir: Guadaira, Aljarafe och EE NN PP i Guadalquivir" (2000.ES.16.C.PE.066), "Vattenförsörjning för system inom flera kommuner i provinserna Granada och Malaga" (2002.ES.16.C.PE.061) ogiltigförklaras.
- 3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som Konungariket Spanien har haft, såväl i målet i första instans som i förevarande mål om överklagande.

⁽¹⁾ EUT C 260, 7.9.2013.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 23 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – Unitrading Ltd mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-437/13) ⁽¹⁾

(Tullkodex för gemenskapen — Återbetalning av importtull — Varors ursprung — Bevismedel — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 47 — Rätten till försvar — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Medlemsstaternas processuella autonomi)

(2014/C 439/14)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Unitrading Ltd

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Domslut

- 1) Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för att tullmyndigheterna, med stöd av nationell processrätt, grundar sin bevisvärdering avseende importerade varors ursprung på resultaten av analyser som utförts av tredje man, och denne vägrar att lämna närmare upplysningar om dessa analyser, varken till tullmyndigheterna eller till tulldeklaranten, vilket gör det svårare eller omöjligt att kontrollera tillförlitligheten av de slutsatser som dragits eller att vederlägga dem, förutsatt att principerna om effektivitet och likvärdighet har iakttagits. Det ankommer på den nationella domstolen att undersöka om så är fallet i det nationella målet.
- 2) I en situation som den i det nationella målet, om tullmyndigheterna inte kan lämna närmare upplysningar om de berörda analyserna, gäller att det är enligt nationell processrätt som den nationella domstolen ska bedöma huruvida tullmyndigheterna ska bifalla en begäran från den berörda personen att, på egen bekostnad, låta utföra analyser av den berörda varan i det land som deklarerats som ursprungsland samt huruvida det har betydelse att underprover från varuproven har bevarats under en viss tid och att den berörda personen hade kunnat få tillgång till dessa för att låta ett annat laboratorium undersöka dem och – om svaret på dessa frågor är jakande – huruvida tullmyndigheterna är skyldiga att upplysa den berörda personen om detta och om att denne kan begära ut dessa för att utföra en sådan undersökning.

(¹) EUT C 325, 9.11.2013

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad – Varna – Bulgarien) – Traum EOOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Mål C-492/13) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 138.1 — Undantag i samband med gemenskapsinterna transaktioner — Förvärvare som inte är registrerad till mervärdesskatt — Säljarens skyldighet att fastställa äktheten av förvärvarens eller dennes ombuds underskrift — Proportionalitetsprincipen, rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar — Direkt effekt)

(2014/C 439/15)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad – Varna

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Traum EOOD

Motpart: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Domslut

- 1) Artiklarna 138.1 och 139.1 andra stycket i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2010/88/EU av den 7 december 2010 ska tolkas så, att de under sådana omständigheter som dem i det nationella målet utgör hinder för att en medlemsstats skattemyndigheter nekar rätt till undantag från mervärdesskatteplikt för en gemenskapsintern leverans med motiveringen att förvärvaren inte är registrerad till mervärdesskatt i en annan medlemsstat och att leverantören inte har styrkt vare sig att den namnteckning som finns i de handlingar som lämnats in till stöd för leverantörens mervärdesskattedeklaration av den leverans som uppges vara undantagen från skatteplikt är äkta, eller att den person som undertecknat dessa handlingar i förvärvarens namn var behörig att göra detta, samtidigt som de handlingar som leverantören i samband med sin mervärdesskattedeklaration företett som bevisning för rätten till undantag från skatteplikt var i överensstämmelse med den i nationell lagstiftning fastställda förteckningen över handlingar som ska uppvisas för skattemyndigheterna och dessa myndigheter i ett inledande skede godtagit dessa handlingar som tillräcklig bevisning, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

- 2) Artikel 138.1 i direktiv 2006/112, i dess lydelse enligt direktiv 2010/88, ska tolkas så, att den har direkt effekt, vilket innebär att beskattningsbara personer kan åberopa denna bestämmelse gentemot staten vid nationella domstolar för att erhålla undantag från mervärdesskatt vid gemenskapsinterna leveranser.

(¹) EUT C 344, 23.11.2013.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 9 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol – Spanien) – Ministerio de Defensa, Navantia SA mot Concello de Ferrol

(Mål C-522/13) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Konkurrens — Statligt stöd — Artikel 107.1 FEUF — Begreppet statligt stöd — Fastighetsskatt — Undantag från skatteplikt)

(2014/C 439/16)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ministerio de Defensa, Navantia SA

Motpart: Concello de Ferrol

Domslut

Artikel 107.1 FEUF ska tolkas så, att ett undantag från fastighetsskatt för mark som tillhör staten och som upplåtits till ett av staten helägt företag, vilket på denna mark tillverkar varor och tillhandahåller tjänster som kan omsättas i handeln mellan medlemsstaterna på konkurrensutsatta marknader, kan utgöra ett statligt stöd som är förbjudet enligt denna bestämmelse. Det ankommer emellertid på den hänskjutande domstolen att med beaktande av samtliga relevanta omständigheter i det nationella målet, vilka ska bedömas mot bakgrund av de uppgifter om tolkningen som Europeiska unionens domstol tillhandahållit, avgöra huruvida ett sådant undantag kan anses utgöra ett statligt stöd i den mening som avses i nämnda bestämmelse.

(¹) EUT C 367, 14.12.2013.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 9 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg – Tyskland) – Douane Advies Bureau Rietveld mot Hauptzollamt Hannover

(Mål C-541/13) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Tullunionen och gemensamma tulltaxan — Tullklassificering — Nr 3822 — Begreppet reagens för diagnostiskt bruk eller för laboratoriebruk — Indikator som anger en i förväg bestämd responstemperatur)

(2014/C 439/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Douane Advies Bureau Rietveld

Motpart: Hauptzollamt Hannover

Domslut

Nr 3822 i Kombinerade nomenklaturen, som återfinns i bilaga 1 till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 861/2010 av den 5 oktober 2010 rörande reagens för diagnostiskt bruk eller laboratoriebruk ska tolkas så, att det inte omfattar temperaturindikatorer – såsom de varor som saluförs under namnet WarmMark respektive ColdMark – vilka, genom en färgförändring till följd av att den vätska de innehåller ändrar volym, på ett definitivt sätt anger om en viss responstemperatur har uppnåtts.

(¹) EUT C 9, 11.1.2014.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 9 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Hovrätten för västra Sverige – Sverige) – brottmål mot Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ab Ganthi, Fiskeri Ab Nordic

(Mål C-565/13) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Yttre förbindelser — Avtal om fiskepartnerskap mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko — Möjlighet saknas helt för gemenskapsfartyg att bedriva fiske i marockanska fiskezoner med stöd av licenser som utfärdats av marockanska myndigheter utan medverkan av unionens behöriga myndigheter)

(2014/C 439/18)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Hovrätten för västra Sverige

Parter i brottmålet vid den hänskjutande domstolen

Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ab Ganthi, Fiskeri Ab Nordic

Domslut

Avtalet om fiskepartnerskap mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko, som godkändes på gemenskapens vägnar genom rådets förordning (EG) nr 764/2006 av den 22 maj 2006, i synnerhet artikel 6 i detta, ska tolkas så, att avtalet innebär att gemenskapsfartyg helt saknar möjlighet att bedriva fiske i marockanska fiskezoner med stöd av licenser som utfärdats av marockanska myndigheter utan medverkan av Europeiska unionens behöriga myndigheter.

(¹) EUT C 15, 18.1.2014.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 22 oktober 2014 – British Telecommunications plc mot Europeiska kommissionen, BT Pension Scheme Trustees Ltd

(Mål C-620/13 P) (¹)

(Överklagande — Statligt stöd — Undantag för en pensionsfond från skyldigheten att för vissa arbetstagare betala avgift till en fond för skydd av pensioner — Åtgärdens selektiva karaktär)

(2014/C 439/19)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: British Telecommunications plc (ombud: J. Holmes, Barrister, H. Legge QC)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn och N. Khan), BT Pension Scheme Trustees Ltd (ombud: J. Derenne och A. Müller-Rappard, avocats, på uppdrag av M. Farley, solicitor)

Domslut

- 1) Överklagandet avslås.
- 2) *British Telecommunications plc* och *BT Pension Scheme Trustees Ltd* ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 61, 1.3.2014.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 9 oktober 2014 – Konungariket Spanien mot Europeiska kommissionen

(Mål C-641/13 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Sammanhållningsfonden — Nedsättning av stödet — Offentlig upphandling av byggentreprenader — Direktiv 93/37/EEG — Tilldelningskriterier — Erfarenhet från tidigare bygg- och anläggningsarbeten — Kvalitativa urvalskriterier)

(2014/C 439/20)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Konungariket Spanien (ombud: A. Rubio González)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: S. Pardo Quintillán och A. Steiblytė)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Konungariket Spanien ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 31, 1.2.2014.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 9 oktober 2014 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court – Irland) – C mot M

(Mål C-376/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förfarandet för brådskande mål om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet samt erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldransvar — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Olovligt kvarhållande — Barnets hemvist)

(2014/C 439/21)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: C

Motpart: M

Domslut

- 1) I ett fall där ett barn har flyttats i enlighet med en omedelbart verkställbar dom som därefter har upphävts genom en dom i vilken det har förordnats att barnet ska bo hos den förälder som är bosatt i ursprungsmedlemsstaten, ska artiklarna 2.11 och 11 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 tolkas så, att den domstol som är belägen i den medlemsstat till vilken barnet flyttats och som har att pröva en ansökan om återlämnande av barnet ska – genom att göra en bedömning av samtliga faktiska omständigheter i det enskilda fallet – kontrollera huruvida barnet fortfarande hade hemvist i ursprungsmedlemsstaten omedelbart före det påstådda olovliga kvarhållandet. Vid den bedömningen ska det tas hänsyn till att den dom enligt vilken flyttningen av barnet var tillåten kunde verkställas omedelbart och att den hade överklagats.
- 2) I ett fall där ett barn har flyttats i enlighet med en omedelbart verkställbar dom som därefter har upphävts genom en dom i vilken det har förordnats att barnet ska bo hos den förälder som är bosatt i ursprungsmedlemsstaten, ska förordning nr 2201/2003 tolkas så, att underlåtenheten att återföra barnet till den sistnämnda medlemsstaten till följd av den sista domen är olovlig, och artikel 11 i förordningen är tillämplig om det anses att barnet omedelbart före kvarhållandet fortfarande hade hemvist i ursprungsmedlemsstaten. Om det tvärtom anses att barnet inte längre hade hemvist i ursprungsmedlemsstaten vid den tidpunkten, påverkar beslutet om avslag på den ansökan om återlämnande som är grundad på denna bestämmelse inte tillämpningen av de regler om erkännande och verkställighet av domar som har meddelats i en medlemsstat vilka återfinns i förordningens kapitel III.

⁽¹⁾ EUT C 351, 6.10.2014.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Köln (Tyskland) den 31 juli 2014 – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH mot Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

(Mål C-369/14)

(2014/C 439/22)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Köln

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH

Motpart: Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 2.1, 3 a samt bilagorna I A och I B i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG⁽¹⁾ av den 27. januari 2003 om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter och/eller artiklarna 2.1 a, 3.1 a samt bilagorna I och II i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU⁽²⁾ av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning tolkas så, att eldrivna (cirka 220 V–240 volt) öppnare för (garage)portar, vilka är avsedda att tillsammans med (garage)porten byggas in bland de tekniska installationerna, omfattas av begreppet elektrisk eller elektronisk utrustning, och särskilt av begreppet elektriska och elektroniska verktyg?
- 2) Om fråga 1 ska besvaras jakande:

Ska punkt 6 i bilaga I A och punkt 6 i bilaga I B i direktiv 2002/96/EG och/eller artikel 3.1 b, punkt 6 i bilaga I och punkt 6 i bilaga II i direktiv 2012/19/EU tolkas så, att sådana (garageports)öppnare som avses i fråga 1 ska anses vara beståndsdelar i storskaliga, fasta industriverktyg, i den mening som avses i dessa bestämmelser?

3) Om fråga 1 ska besvaras jakande och fråga 2 ska besvaras nekande:

Ska artikel 2.1 i direktiv 2002/96/EG och/eller artikel 2.3 b i direktiv 2012/19/EU tolkas så, att sådana (garageports) öppnare som avses i fråga 1 ska anses utgöra en del av en annan typ av utrustning, vilken inte faller inom tillämpningsområdet för respektive direktiv?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG av den 27 januari 2003 om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE) – Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, rådet och kommissionen beträffande Artikel 9 (EGT L 37, s. 24).

⁽²⁾ EUT L 197, s. 38.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 11 augusti 2014 – Jürgen Schneider och Erika Schneider mot Condor Flugdienst GmbH

(Mål C-382/14)

(2014/C 439/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Rüsselsheim

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Jürgen Schneider, Erika Schneider

Svarande: Condor Flugdienst GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Måste de extraordinära omständigheterna, i den mening som avses i artikel 5.3 i förordningen ⁽¹⁾, vara direkt hänförliga till den flygning till vilken biljett har bokats?
- 2) För det fall den första frågan ska besvaras nekande: Hur många tidigare flygningar med det flygplan som skulle användas för den planerade flygningen är relevanta för bedömningen av om det föreligger extraordinära omständigheter? Föreligger en tidsbegränsning vad avser beaktandet av extraordinära omständigheter som inträffar under tidigare flygningar? Om så är fallet, hur ska denna tidsbegränsning beräknas?
- 3) För det fall extraordinära omständigheter som inträffat under tidigare flygningar också är relevanta för en senare flygning, måste de rimliga åtgärder som det lufttrafikföretag som utför flygningen ska vidta enligt artikel 5.3 i förordningen endast syfta till att förhindra extraordinära omständigheter eller måste de även syfta till att förhindra en längre försening?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr. 261/2004 av den 11 februari 2004 om gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT. L 46, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 28 augusti 2014 – Schenker Nemzetközi Szállítványozási és Logisztikai Kft. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Mål C-409/14)

(2014/C 439/24)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Schenker Nemzetközi Szállítványozási és Logisztikai Kft.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Tolkningsfrågor

- 1) Ska beskrivningen av tullvaran med benämningen "Ljus lufttorkad tobak" enligt KN-nummer 2401 10 35 i kapitel 24 "TOBAK SAMT VAROR TILLVERKADE AV TOBAKSERSÄTTNING" i kommissionens förordning (EU) nr 861/2010 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ⁽¹⁾, tolkas så att den endast omfattar lufttorkad ostripad tobak
 - som innehåller hela blad från tobaksplantan,
 - som inte har skurits, pressats eller komprimerats;
 - som förutom lufttorkningen, betraktad som en typ av "bearbetning", inte medger att lufttorkad ostripad tobak enligt KN-nummer [2401 10] 35 genomgår någon annan bearbetning (till exempel att avlägsna skaften eller att skära eller komprimera bladen),
 - som inte är av sådan beskaffenhet att den kan rökas?
- 2) Ska begreppet "suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang" i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, tolkas så att det även omfattar fall där en tullvara (punktskattepliktig vara) befinner sig i extern transitering, tillfällig förvaring eller tullager tillsammans med följedokument där fel tulltaxenummer (KN-nummer 2401 10 35 i stället för KN-nummer 2403 10 9000) men rätt kapitel (kapitel 24 – tobak) har angetts och där alla andra uppgifter i dokumenten (containernummer, kvantitet, nettovikt) är riktiga och förseglingarna inte har brutits?

(Frågan gäller alltså om en viss vara får omfattas av ett suspensivt tullförfarande när rätt kapitel i Gemensamma tulltaxan men fel tulltaxenummer har angetts i följedokumentet.)

- 3) Ska begreppet "införsel" i artikel 2 b i rådets direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG ⁽²⁾, och begreppet "import av punktskattepliktiga varor" i artikel 4.8 i samma direktiv tolkas så att de även omfattar fall där tulltaxenumret för den verkliga varan som befinner sig i extern transitering inte överensstämmer med det tulltaxenummer som anges i dess följedokument, samtidigt som den verkliga varans kapitelnummer (i det aktuella fallet kapitel 24 – tobak), kvantitet och nettovikt överensstämmer med uppgifterna i följedokumentet?
- 4) Är den omständigheten att en vara omfattas av ett suspensivt tullförfarande att betrakta som en oegentlighet enligt artikel 38 i rådets direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt [och om upphävande av direktiv 92/12/EEG], om det i dess följedokument anges ett felaktigt KN-nummer enligt bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt förordning (EU) nr 861/2010?

⁽¹⁾ EUT L 284, 29.10.2010, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (EUT L 9, 14.1.2009, s. 12)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 8 september 2014 – WebMindLicences Kft. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

(Mål C-419/14)

(2014/C 439/25)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: WebMindLicences Kft.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

Tolkningsfrågor

- 1) När artiklarna 2.1 c, 24.1 och 43 i rådets direktiv 2006/112/EG⁽¹⁾ av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (nedan kallat momsdirektivet) tillämpas i samband med fastställandet av vilken person som, utifrån ett mervärdesskatteperspektiv, ska anses tillhandahålla en tjänst, och detta sker med anledning av en prövning av huruvida det rör sig om ett fiktivt upplägg utan något reellt ekonomiskt eller kommersiellt innehåll, som endast genomförs i syfte att uppnå en skattefördel, är det då relevant för tolkningen av dessa artiklar att den som, i det nationella målet, förvaltar och till hundra procent äger det bolag som överlåter licensen utgörs av den fysiska person som är upphovsman till den *know-how* som förs över genom licensavtalet?
- 2) Om den första frågan ska besvaras jakande, är det då vid en tillämpning av artiklarna 2.1 c, 24.1 och 43 i momsdirektivet och en bedömning av huruvida det föreligger missbruk, relevant huruvida denna fysiska person på ett informellt sätt utövar eller kan utöva ett inflytande över den verksamhet som bedrivs av det bolag som förvärvade licensen och över de beslut som företaget fattar? Kan det vara av relevans för tolkningen att upphovsmannen till denna *know-how* direkt eller indirekt deltar eller kan delta i företagets beslutsfattande som har att göra med tillhandahållandet av den tjänst som är baserad på nämnda *know-how*, som yrkesmässig konsult eller genom att erbjuda råd beträffande utveckling och utnyttjande av nämnda *know-how*?
- 3) Är det, vid sidan av bedömningen av den bakomliggande avtalade transaktionen, en relevant omständighet som, under förhållanden i det nationella målet och mot bakgrund av uppgifterna i den andra frågan, ska beaktas för att utifrån ett mervärdesskatteperspektiv fastställa vilken person som ska anses tillhandahålla en tjänst, att upphovsmannen till aktuella nu *know-how*, i egenskap av fysisk person, utövar ett inflytande, närmare bestämt ett bestämmande inflytande, eller ger riktlinjer för hur den tjänst som är baserad på nämnda *know-how* ska tillhandahållas?
- 4) För det fall den tredje frågan ska besvaras jakande, vilka omständigheter är det som vid fastställandet av inflytandets och riktlinjernas omfattning kan beaktas, eller mer konkret, på grundval av vilka kriterier kan det konstateras att det utövas ett bestämmande inflytande över tillhandahållandet av tjänsten och att det reella ekonomiska innehållet i den bakomliggande transaktionen till förmån för det företag som överlåter licensen har verkställts?
- 5) Ska det under omständigheterna i det nationella målet, vid prövningen av erhållandet av en skattemässig fördel, anses vara relevant vid bedömningen av relationerna mellan de ekonomiska operatörerna och de personer som deltar i transaktionen, att de beskattningsbara personerna som har deltagit i den omtvistade avtalstransaktionen, som syftar till skatteflykt, är juridiska personer, medan skattemyndigheten i en medlemsstat anser att strategiska och operativa verksamhetsbeslut ska tillskrivas en fysisk person? För det fall det förhåller sig så, ska man då beakta i vilken medlemsstat som den fysiska personen har fattat dessa beslut? För det fall det kan konstateras att parternas avtalsställning inte är av avgörande betydelse, är det då, under sådana omständigheter som i det aktuella målet, av relevans för tolkningen att det är underleverantörerna som har ansvaret för att sköta de tekniska verktyg, personalresurser och ekonomiska transaktioner som behövs för att tillhandahålla den internetbaserade tjänst som här är i fråga?
- 6) För det fall det kan konstateras att villkoren i licensavtalet inte återspeglar det reella ekonomiska innehållet, innebär då omkvalificeringen av avtalsvillkoren och återställandet av den situation som skulle föreligga om den transaktion som utgör det konkreta uttrycket för missbruket inte hade ägt rum, att skattemyndigheten i en medlemsstat kan fastställa att tjänsten har tillhandahållits i en annan medlemsstat, och således den plats där skatten kan utkrävas är en annan, även när det företag som har förvärvat licensen har erlagt den utkrävbara skatten i den medlemsstat där det är etablerat och i enlighet med de i lag föreskrivna krav som gäller i den medlemsstaten?
- 7) Ska artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF tolkas så att det strider mot dessa bestämmelser och utgör missbruk av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster, att ha ett avtalsupplägg som det som är i fråga i det nationella målet, enligt vilket ett företag som är en beskattningsbar person i en medlemsstat, genom ett licensavtal med ett annat företag som är en beskattningsbar person i en annan medlemsstat, till detta andra företag överför *know-how* för tillhandahållandet av tjänster med vuxeninnehåll med hjälp av en teknik för interaktiv internetbaserad kommunikation och rätten att använda den tekniken, i en situation som kännetecknas av att mervärdesskattebördan i den medlemsstat där licenstagarföretaget har hemvist är mer fördelaktigt vad gäller det överförda tillhandahållandet?

- 8) Vilken betydelse ska man, under sådana omständigheter som de i det nationella målet, utöver den skattefördel som påstås kunna uppnås, tillskriva de kommersiella överväganden som det företag som beviljar licensen har gjort? Är det i detta sammanhang relevant för tolkningen att den som till 100 procent äger och förvaltar det bolag som beviljar licensen är den fysiska person som ursprungligen skapade denna *know-how*?
- 9) Får man vid bedömningen av eventuellt missbruk beakta omständigheter liknande dem i det nationella målet, såsom de tekniska och infrastrukturellerade uppgifter beträffande införandet och genomförandet av den tjänst som den omtvistade transaktionen avser och den förberedelse och de personalresurser som det företag som beviljar licensen för att tillhandahålla den aktuella tjänsten förfogar över, och i så fall, vilken betydelse har dessa omständigheter?
- 10) Ska artiklarna 2.1 c, 24.1, 43 och 273 i momsdirektivet jämförda med artikel 4.3 FEU och artikel 325 FEUF, i en sådan situation som i det nationella målet, tolkas så att skattemyndigheten i en medlemsstat, för att på ett verkningfullt sätt fullgöra den skyldighet som åvilar unionens medlemsstater att genomföra en effektiv och exakt uppbörd av det totala momsbeloppet och undvika den förlust som skatteundandragande och skatteflykt över medlemsstaternas gränser antas leda till, i ett fall avseende en transaktion för tillhandahållande av tjänster och i syfte att fastställa vilken person som tillhandahåller tjänsten, har rätt att – under skedet för insamling av bevisning i skatteförfarandet och i syfte att klargöra omständigheterna – acceptera uppgifter, information och bevismedel, och således även redogörelser för uppsnappad information, som utredningsenheten vid skattemyndigheten har erhållit genom insamling av information beträffande den beskattningsbara personen som har skett i hemlighet inom ramen för ett förfarande av brottmålskaraktär? Har nämnda skattemyndighet rätt använda dessa uppgifter och lägga dem till grund för sin bedömning av de skattemässiga konsekvenserna? Ska dessa artiklar tolkas så att den förvaltningsdomstol som har att pröva en talan som har väckts mot det förvaltningsbeslut som har fattats av skattemyndigheten i en medlemsstat har rätt att göra en bedömning av dessa uppgifter inom ramen för bevisningen, med anledning av en prövning av dess laglighet?
- 11) Ska artiklarna 2.1 c, 24.1, 43 och 273 i momsdirektivet jämförda med artikel 4.3 FEU och artikel 325 FEUF, i en sådan situation som i det nationella målet, tolkas så att det handlingsutrymme som skattemyndigheten i en medlemsstat tillerkänns för användningen av de medel som står till dess förfogande – för att den skyldighet som åvilar unionens medlemsstater att genomföra en effektiv och exakt uppbörd av det totala momsbeloppet ska kunna fullgöras på ett verkningfullt sätt och för att medlemsstaternas skyldighet att säkerställa efterlevandet av de skyldigheter som åvilar den beskattningsbara personen ska kunna fullgöras – måste inbegripa en möjlighet för nämnda myndighet att använda sig av sådan bevisning som ursprungligen har erhållits i brottsutredningssyfte för att undertrycka skatteflyktsbeteenden, även om den egna nationella rätten inte tillåter hemlig insamling av information inom ramen för ett administrativt förfarande för att undantrycka skatteflyktsbeteenden eller när de nationella bestämmelserna såsom villkor för en sådan insamling uppställer krav på garantier inom ramen för brottmål som inte föreligger i skatteförfarandet, samtidigt som förvaltningsmyndigheten tillerkänns rätten att agera i enlighet med principen om fri bevisföring?
- 12) Ska artikel 8.2 i Europakonventionen, jämförd med artikel 52.2 i stadgan, tolkas så att den hindrar att skattemyndigheten i en medlemsstat tillerkänns den befogenhet som avses i den tionde och elfte frågan, eller kan det under omständigheterna i det nationella målet anses vara befogat att, i syfte att bekämpa skatteflykt, i ett skatteförfarande använda sig av de slutsatser som kan dras av sådan information som har erhållits utan den berörda personens kännedom, varvid man har en effektiv uppbörd av skatten och "landets ekonomiska västånd" i åtanke?
- 13) Om det framgår av svaret på den tionde och den tolfte frågan att skattemyndigheten i en medlemsstat kan använda sig av sådana bevismedel i det administrativa förfarandet, har då skattemyndigheten i medlemsstaten en absolut skyldighet, för att säkerställa rätten till god förvaltning och rätten till försvar enligt artiklarna 7, 8, 41 och 48 i stadgan jämförda med artikel 51.1 i stadgan, att höra den beskattningsbara personen under det administrativa förfarandet, att garantera vederbörlig tillgång de slutsatser som följer av den information som har erhållits utan hans eller hennes kännedom och att respektera syftet med insamlingen av uppgifterna i denna bevisning, eller utgör, i detta sammanhang, den omständigheten att den information som erhållits utan den berörda personens kännedom uteslutande var avsedd för en brottsutredning redan från början ett hinder för användningen av sådana bevismedel?
- 14) För det fall bevisning erhålls och används i strid med artiklarna 7, 8, 41 och 48 i stadgan, jämförda med artikel 47 i stadgan, är det då förenligt med rätten till ett effektivt rättsmedel att en medlemsstat har en nationell lagstiftning som innebär att en talan som väcks vid domstol för att göra gällande att beslut i skatteärenden är behäftade med förfarandefel endast kan bifallas och leda till ogiltigförklaring av beslutet om, beroende på omständigheterna i det enskilda fallet, det finns en faktisk möjlighet att det angripna beslutet skulle ha kunnat vara annorlunda om förfarandefelet inte hade förekommit och om detta fel dessutom har påverkat sökandens grundläggande rättsliga ställning, eller ska de förfarandefel som sålunda har begåtts beaktas i en vidare kontext, med bortseende från den eventuella inverkan som det förfarandefel som strider mot bestämmelserna i stadgan kan få på utgången i målet?

- 15) Krävs det för att artikel 47 i stadgan ska få effekt att den förvaltningsdomstol, i en sådan processrättslig situation som den nu aktuella, som prövar en talan mot det förvaltningsbeslut som fattats av skattemyndigheten i en medlemsstat kan pröva huruvida den bevisning som, i hemlighet och inom ramen för ett brottmål har samlats in i brottsutredningssyfte, har erhållits på laglig väg, framför allt när den beskattningsbara person mot vilken åtal har väckts parallellt med detta inte hade kännedom om dessa handlingar och inte heller har kunnat ifrågasätta handlingarnas laglighet vid domstol?
- 16) Ska rådets förordning (EU) nr 904/2010⁽²⁾ av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri, även med beaktande av den sjätte frågan och särskilt mot bakgrund av förordningens skäl 7 – enligt vilket medlemsstaterna med tanke på skatteuppbörden bör samarbeta för att säkerställa att mervärdesskatten fastställs korrekt och följaktligen inte bara måste kontrollera att skatten tillämpas korrekt på sitt territorium utan också bör ge bistånd till andra medlemsstater så att den skatt som är kopplad till en verksamhet på det egna territoriet men ska betalas i en annan medlemsstat tillämpas korrekt – tolkas så, att den skattemyndighet i en medlemsstat som, under sådana omständigheter som i det aktuella målet, upptäcker en skatteskuld måste skicka en begäran till skattemyndigheten i den medlemsstat där den beskattningsbara person som har varit föremål för skatteinspektion redan har fullgjort sin skattskyldighet?
- 17) För det fall den sextonde frågan ska besvaras jakande och en talan väcks i domstol mot de beslut som har fattats av en skattemyndighet i en medlemsstat och den domstolen finner att besluten är behäftade med förfarandefel på denna grund, det vill säga i brist på erhållande av information och framställande av begäran, vilken åtgärd bör då den domstol som prövar talan mot de förvaltningsbeslut som antagits av skattemyndigheten i den medlemsstaten vidta, med beaktande även av övervägandena i den fjortonde frågan?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 268, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 5 september 2014 – Fazenda Pública mot Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, SA

(Mål C-423/14)

(2014/C 439/26)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Fazenda Pública

Motpart: Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, SA

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör unionsrätten, i synnerhet artikel 78 a i direktiv 2006/112/EG⁽¹⁾ hinder för att de markavgifter som gasdistributören betalat övervältras på slutkonsumenten, med oförändrat belopp och separat i förhållande till det pris som konsumenten ska betala för den gas som konsumerats, det vill sägs utan att avgiftsbeloppet inkluderats i detta pris?

För det fall den första frågan besvaras nekande, önskar den hänskjutande domstolen även få svar på följande fråga:

- 2) Utgör unionsrätten, i synnerhet artiklarna 73–79 i direktiv 2006/112/EG hinder för att de markavgifter som gasdistributören betalat inte anses ingå i det beskattningsbara värdet när de övervältras på slutkonsumenten, med oförändrat belopp och separat i förhållande till det pris som konsumenten ska betala för den gas som konsumerats?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 15 september 2014 – Jácint Gábor Balogh mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Mål C-424/14)

(2014/C 439/27)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jácint Gábor Balogh

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Tolkningsfrågor

- 1) Är det förenligt med anmälningsskyldigheten enligt artiklarna 213.1 och 214.1 i direktiv 2006/112⁽¹⁾ att som i Ungern kräva en anmälan från privatpersoner som, inom gränserna för den frivilliga mervärdesskattskyldigheten, inte önskar bedriva verksamhet som är beskattningsbar i mervärdesskattehänseende?
- 2) Får en skattemyndighet, med anledning av en efterhandskontroll, ålägga en sanktion för underlåtenhet att ge in en anmälan av verksamhet som omfattas av den frivilliga skattskyldigheten?
- 3) Kan skattemyndigheten, med anledning av en efterhandskontroll, bortse från en privatpersons rätt till valfrihet och, med åsidosättande av principen om ett rättvist förfarande, utesluta denne från möjligheten att välja att enligt den frivilliga skattskyldigheten inte beskattas?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 25 september 2014 – Kreis Warendorf mot Ibrahim Alo

(Mål C-443/14)

(2014/C 439/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Kreis Warendorf

Motpart: Ibrahim Alo

Ytterligare deltagare i rättegången: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör ett villkor som kräver att bosättning ska ske inom ett visst begränsat område (kommun, distrikt, region) i en medlemsstat en inskränkning av den fria rörligheten i den mening som avses i artikel 33 i direktiv 2011/95/EU⁽¹⁾, när utlänningen i övrigt kan röra sig fritt inom medlemsstatens territorium?

- 2) Är ett bosättningsvillkor gentemot personer som är subsidiärt skyddsbehövande tillåtet enligt artikel 33 och/eller artikel 29 i direktiv 2011/95/EU, när kravet tillämpas för att uppnå en rättvis fördelning av sociala kostnaderna på respektive socialtjänstmyndighet inom medlemsstatens territorium?
- 3) Är ett bosättningsvillkor för personer som är subsidiärt skyddsbehövande tillåtet enligt artikel 33 och/eller artikel 29 i direktiv 2011/95/EU, när det tillämpas av migrations- eller integrationspolitiska skäl för att förhindra att sociala problem uppkommer genom att utlänningar i för stor utsträckning slår sig ner i vissa kommuner eller distrikt? Är det i detta avseende tillräckligt att ange abstrakta migrations- eller integrationspolitiska skäl eller måste sådana skäl anges specifikt?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, s. 9).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundeswervaltungsgericht (Tyskland) den
25 september 2014 – Amira Osso mot Region Hannover**

(Mål C-444/14)

(2014/C 439/29)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundeswervaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Amira Osso

Motpart: Region Hannover

Ytterligare deltagare i rättegången: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundeswervaltungsgericht

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör ett villkor som kräver att bosättning ska ske inom ett visst begränsat område (kommun, distrikt, region) i en medlemsstat en inskränkning av den fria rörligheten i den mening som avses i artikel 33 i direktiv 2011/95/EU ⁽¹⁾, när utlänningen i övrigt kan röra sig fritt inom medlemsstatens territorium?
- 2) Är ett bosättningsvillkor gentemot personer som är subsidiärt skyddsbehövande tillåtet enligt artikel 33 och/eller artikel 29 i direktiv 2011/95/EU, när kravet tillämpas för att uppnå en rättvis fördelning av sociala kostnaderna på respektive socialtjänstmyndighet inom medlemsstatens territorium?
- 3) Är ett bosättningsvillkor för personer som är subsidiärt skyddsbehövande tillåtet enligt artikel 33 och/eller artikel 29 i direktiv 2011/95/EU, när det tillämpas av migrations- eller integrationspolitiska skäl för att förhindra att sociala problem uppkommer genom att utlänningar i för stor utsträckning slår sig ner i vissa kommuner eller distrikt? Är det i detta avseende tillräckligt att ange abstrakta migrations- eller integrationspolitiska skäl eller måste sådana skäl anges specifikt?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, s. 9).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgerichts (Tyskland) den 25 september 2014 – Seusen Sume mot Landkreis Stade

(Mål C-445/14)

(2014/C 439/30)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Seusen Sume

Motpart: Landkreis Stade

Ytterligare deltagare i rättegången: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör ett villkor som kräver att bosättning ska ske inom ett visst begränsat område (kommun, distrikt, region) i en medlemsstat en inskränkning av den fria rörligheten i den mening som avses i artikel 33 i direktiv 2011/95/EU⁽¹⁾, när utlänningen i övrigt kan röra sig fritt inom medlemsstatens territorium?
- 2) Är ett bosättningsvillkor gentemot personer som är subsidiärt skyddsbehövande tillåtet enligt artikel 33 och/eller artikel 29 i direktiv 2011/95/EU, när kravet tillämpas för att uppnå en rättvis fördelning av sociala kostnaderna på respektive socialtjänstmyndighet inom medlemsstatens territorium?
- 3) Är ett bosättningsvillkor för personer som är subsidiärt skyddsbehövande tillåtet enligt artikel 33 och/eller artikel 29 i direktiv 2011/95/EU, när det tillämpas av migrations- eller integrationspolitiska skäl för att förhindra att sociala problem uppkommer genom att utlänningar i för stor utsträckning slår sig ner i vissa kommuner eller distrikt? Är det i detta avseende tillräckligt att ange abstrakta migrations- eller integrationspolitiska skäl eller måste sådana skäl anges specifikt?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, s. 9).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Spanien) den 2 oktober 2014 – Manuel Orrego Arias mot Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(Mål C-456/14)

(2014/C 439/31)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Manuel Orrego Arias

Motpart: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Tolkningsfråga

En fråga angående tolkningen av artikel 3.1 a första strecksatsen i rådets direktiv 2001/40/EG av den 28 maj 2001⁽¹⁾ ska ställas till Europeiska unionens domstol. Det önskas i synnerhet klarhet i om uttrycket brott vars påföljd är frihetsstraff på minst ett år i nämnda bestämmelse avser den teoretiska påföljd som föreskrivs för det brott som det rör sig om eller, tvärtom, den påföljd som den berörda personen faktiskt ådöms, och följaktligen om en medlemsstats beslut att avvisa eller utvisa en medborgare i tredjeland som har ådömts ett frihetsstraff på åtta månader kommer att erkännas av andra medlemsstater eller inte.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/40/EG av den 28 maj 2001 om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredjeland (EGT L 149, s. 34).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale ordinario di Cagliari (Italien) den 2 oktober 2014 – brottmål mot Claudia Concu, Isabella Melis

(Mål C-457/14)

(2014/C 439/32)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale ordinario di Cagliari

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

Claudia Concu, Isabella Melis

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 49 och följande artiklar FEUF, artikel 56 och följande artiklar FEUF samt de principer som Europeiska unionens domstol har slagit fast i domen av den 16 februari 2012 [i de förenade målen C-72/10 och C-77/10] tolkas så, att de utgör hinder för att koncessioner som ska upphandlas har en kortare giltighetstid än de tidigare tilldelade koncessionerna i det fall upphandlingen har utlysts för att rätta till den rättsstridiga uteslutningen av aktörer från att delta i upphandlingar?
- 2) Ska artikel 49 och följande artiklar FEUF, artikel 56 och följande artiklar FEUF samt de principer som Europeiska unionens domstol har slagit fast i samma dom av den 16 februari 2012 [i de förenade målen C-71/10 och C-77/10] tolkas så, att de utgör hinder för att behovet av att anpassa systemet genom att ange samma förfalldatum för alla koncessioner ska anses utgöra ett berättigat skäl för att de koncessioner som ska upphandlas har en kortare giltighetstid än de tidigare tilldelade koncessionerna?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad – Varna (Bulgarien) den 8 oktober 2014 – "Asparuhovo Lake Investment Company" OOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Mål C-463/14)

(2014/C 439/33)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad – Varna

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: "Asparuhovo Lake Investment Company" OOD

Motpart: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 24.1 och 25 b i direktiv 2006/112⁽¹⁾ tolkas så, att begreppet tillhandahållande av tjänst även omfattar abonnemangsavtal beträffande tillhandahållande av rådgivningstjänster som de i målet vid den nationella domstolen där leverantören, vilken förfogar över kvalificerad personal för tillhandahållandet av tjänsterna, ställer sig till uppdragsgivarens förfogande under avtalets löptid och åtar sig att inte ingå liknande avtal med uppdragsgivarens konkurrenter?
- 2) Ska artiklarna 64.1 och 63 i direktiv 2006/112 tolkas så, att den beskattningsgrundande händelsen vid abonnemang av rådgivningstjänster inträffar när den avtalade tidsperioden för betalningen löper ut, utan att det är avgörande huruvida och hur ofta uppdragsgivaren har nyttjat de tjänster för vilka rådgivaren står till uppdragsgivarens förfogande?
- 3) Ska artikel 62.2 i direktiv 2006/112 tolkas så, att den som tillhandahåller tjänster inom ramen för ett abonnemang är skyldig att ta ut mervärdesskatt för tjänsterna när den avtalade tidsperioden för betalningen av de tjänster som abonnemanget avser löper ut, eller uppkommer denna skyldighet endast när uppdragsgivaren har nyttjat rådgivarens tjänster under den motsvarande beskattningsperioden?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

Talan väckt den 13 oktober 2014 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Danmark

(Mål C-468/14)

(2014/C 439/34)

Rättegångsspråk: danska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Clausen och C. Cattabriga)

Svarande: Konungariket Danmark

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Danmark har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/37/EG av den 5 juni 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror⁽¹⁾ genom att, i strid med artikel 8 jämförd med artikel 2.4 i direktivet, upprätthålla ett rättsläge där försäljning av löst snus är tillåtet, och
- förplikta Konungariket Danmark att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Konungariket Danmark har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 8 i direktiv 2001/37/EG genom att i Danmark endast förbjuda försäljning av portionssnus i mjuka påsar och inte löst snus. Danmark har inte bestritt att dess nationella bestämmelser strider mot EU-rätten vad avser förbudet mot marknadsföring av tobak som intas oralt. Ett lagförslag om ett heltäckande förbud mot att marknadsföra snus i Danmark förkastades nämligen av det danska parlamentet (Folketinget).

Danmark har inte gjort andra åtaganden för att de danska bestämmelserna ska bli förenliga med EU-rätten. Kommissionen konstaterar således att Danmark fortsatt underlåter att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 8 jämförd med artikel 2.4 i direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 194, s. 26.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 24 oktober 2014 – Technische Universität Dresden mot kommissionen

(Mål T-29/11) ⁽¹⁾

(Skiljedoms klausul — Gemenskapens handlingsprogram på folkhälsoområdet — Avtal om finansiering av ett projekt — Talan om ogiltigförklaring — Debetnota — Tvistens avtalsrättsliga karaktär — Akt mot vilken talan inte kan väckas — Avvisning — Omkvalificering av talan — Ersättningsgilla kostnader)

(2014/C 439/35)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Technische Universität Dresden (Dresden, Tyskland) (ombud: advokaten G. Brüggem)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis W. Bogensberger och D. Calciu, därefter W. Bogensberger och F. Moro, biträdda av advokaterna R. Van der Hout och A. Köhler)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av debetnota nr 3241011712, vilken utfärdades av kommissionen den 4 november 2010 för återbetalning av ett belopp om 55 377,62 euro som betalats ut till sökanden såsom finansiellt stöd till ett folkhälsoprojekt på gemenskapsnivå (2003–2008).

Domslut

- 1) Personalkostnaderna för H. om 56,76 euro, resekostnader om 1 354,08 euro och kostnader för tjänster om 351,82 euro som Technische Universität Dresden har haft vid genomförandet av avtalet, med referensnummer 2003114 (SI2.377438), om finansiering av projektet "Collection of European Data on Lifestyle Health Determinants – Coordinating Party (LiS)" inom gemenskapens handlingsprogram på folkhälsoområdet (2003–2008) är ersättningsgilla, med följd att Europeiska kommissionens krav på dessa belopp, vilka angavs i debetnota nr 3241011712 av den 4 november 2010, saknar grund.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Technische Universität Dresden ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 80, 12.3.2011.

Tribunalens dom av den 24 oktober 2014 – Grau Ferrer mot harmoniseringsbyrån(Mål T-543/12) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket Bugui va — Äldre nationellt figurmärke Bugui och äldre gemenskapsfigurmärke — Relativt registreringshinder — Avslag på invändningen — Artikel 76.2 i förordning (EG) nr 207/2009 — Det äldre varumärkets existens — Bevisning som lagts fram inför överklagandenämnden till stöd för invändningen har inte beaktats — Överklagandenämndens utrymme för skönsmässig bedömning — Artikel 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009 — Artikel 15.1 andra stycket a i förordning nr 207/2009 — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Formskillnader avseende beståndsdelar som inte påverkar särskiljningsförmågan)

(2014/C 439/36)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Xavier Grau Ferrer (Caldes de Montbui, Spanien) (ombud: advokaten J. Carbonell Callicó)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (ombud: S. Palmero Cabezas och A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Juan Cándido Rubio Ferrer (Xeraco, Spanien) och Alberto Rubio Ferrer (Xeraco) (ombud: advokaten A. Cañizares Doménech)

Saken

Talan angående en talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 11 oktober 2012 (de förenade ärendena R 274/2011-4 och R 520/2011-4) om ett invändningsförfarande mellan å ena sidan Xavier Grau Ferrer och å andrasidan Juan Cándido Rubio Ferrer och Alberto Rubio Ferrer.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 11 oktober 2012 (de förenade ärendena R 274/2011-4 och R 520/2011-4) ogiltigförklaras.
- 2) Harmoniseringsbyrån ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Xavier Grau Ferrers rättegångskostnader.
- 3) Juan Cándido Rubio Ferrer och Alberto Rubio Ferrer ska ersätta sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 55, 23.2.2013.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 23 oktober 2014 – Holistic Innovation Institute mot REA

(Mål T-706/14 R)

(Interimistiskt förfarande — Projekt som finansieras av Europeiska unionen inom området för forskning och teknisk utveckling — Beslut att avslå deltagande i vissa projekt — Ansökan om uppskov med verkställighet — Åsidosättande av formföreskrifter — Avvisning)

(2014/C 439/37)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Holistic Innovation Institute, SLU (Pozuelo de Alarcón, Spanien) (ombud: advokaten R. Muñoz García)

Svarande: Genomförandeorganet för forskning (REA) (ombud G. Gascard)

Saken

Ansökan om uppskov med verkställighet av det beslut, ARES (2014) 2461172, som fattats av Genomförandeorganet för forskning (REA) den 24 juli 2014, varigenom sökanden utslöts från att delta i projekten ZONESEC och Inachus.

Avgörande

- 1) *Ansökan om interimistiska åtgärder avvisas.*
- 2) *Beslut om rättegångskostnader anstår.*

Talan väckt den 12 maj 2014 – Arvanitis m.fl. mot Europaparlamentet m.fl.

(Mål T-350/14)

(2014/C 439/38)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Athanasios Arvanitis (Rhodos, Grekland) och 47 andra sökande (ombud: advokaten Ch. Papadimitriou)

Svarande: Europaparlamentet, Europeiska rådet, Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken, Eurogroup

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska:

- Fastställa att svarandena inte har lagstiftat på ett sätt som innebar att Europeiska unionens allmänna rättsprinciper och i synnerhet direktivet om visstidsanställning tillämpades fullt ut då sökandena sades upp från det dåvarande bolaget Olympiaki Aeroporia. Uppsägningarna föreskrevs i ett beslut av Europeiska kommissionen. Detta beslut införlivades med den grekiska rättsordningen genom lag 3717/2008.
- Bevilja sökandena och samtliga uppsagda arbetstagare i det dåvarande bolaget Olympiaki Aeroporia – genom en gemenskapsrättsakt, direktiv, förordning eller annan rättsakt med direkt effekt – möjlighet att erhålla den ersättning de skulle ha haft rätt till i egenskap av fast anställda då de sades upp från/tvingades att lämna Olympiaki Aeroporia.
- Förordna om utbetalning om 300 000 euros – genom en gemenskapsrättsakt, direktiv, förordning eller annan rättsakt med direkt effekt – till var och en av sökandena som ersättning för de prövningar och svårigheter som sökandena utsatts för samt som ersättning för att deras grundläggande rättigheter har åsidosatts och att de tvingats upphöra med sitt yrkesliv i förtid.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Första grunden: Lag 3717/2008 vari nedläggningen av Olympiaki Aeroporia föreskrivs liksom uppsägning av samtliga tillfälligt anställda utgör egentligen en gemenskapsrättsakt som har påtvingats av Europeiska unionens institutioner, i synnerhet av ECB och europeiska kommissionen. Samtliga den grekiska regeringens lagstiftningsåtgärder har vidtagits i enlighet med rekommendationerna från, och närmare bestämt på beslut av, Eurogroup, ECOFIN-rådet, ECB och europeiska kommissionen.
2. Andra grunden: Det faktum att de tillfälligt anställda som tjänstgjorde inom det dåvarande bolaget Olympiaki Aeroporia inte jämföras med övriga fast anställda inom samma bolag och det faktum att de inte erhållit någon uttrycklig ersättning då de fick lämna bolaget har orsakat dem en direkt, personlig och allvarlig skada och har berövat dem deras grundläggande rättigheter.

Talan väckt den 30 maj 2014 – Grigoriadis m.fl. mot Europaparlamentet m.fl.**(Mål T-413/14)**

(2014/C 439/39)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Grigoris Grigoriadis m.fl. (Aten, Grekland), Faidra Grigoriadou (Aten, Grekland), Ioannis Tsolias (Tessaloniki, Grekland), Dimitrios Alexopoulos (Tessaloniki, Grekland), Nikolaos Papageorgiou (Aten, Grekland) och Ioannis Marinopoulos (Aten, Grekland) (omud: advokaten Ch. Papadimitriou)

Svarande: Europaparlamentet, Europeiska rådet, Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken, Eurogroup

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- Fastställa att svarandena inte har lagstiftat för att uttryckligen utesluta de obligationer som sökandena har köpt av Republiken Grekland från att med tvång delta i P.S.I.-planen avseende innehavarna av grekiska statsobligationer som omfattas av grekisk rätt.
- Bevilja sökandena möjlighet att – genom en gemenskapsrättsakt, direktiv, förordning eller annan rättsakt med direkt effekt – erhålla 100 procent av värdet på sina obligationer som underställts P.S.I.-planen, trots att sökandena inte rådfrågats eller gett sitt godkännande härtill.
- Förordna om utbetalning om 500 000 euros – genom en gemenskapsrättsakt, direktiv, förordning eller annan rättsakt med direkt effekt – till var och en av sökandena som ersättning för de prövningar och svårigheter som sökandena utsatts för samt som ersättning för att deras grundläggande rättigheter har åsidosatts.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Första grunden: De lagstiftningsåtgärder som i Grekland lett till att innehavare av statsobligationer som omfattas av grekisk rätt med tvång deltar i P.S.I.-planen utgör i själva verket gemenskapsrättsakter.
2. Andra grunden: De åtgärder som den grekiska regeringen har vidtagit för att komma till rätta med den grekiska statsskulden har huvudsakligen påtvingats av Europeiska unionens institutioner, i synnerhet av ECB och Europeiska kommissionen.
3. Tredje grunden: Svarandena har avstått från att lagstifta och uttryckligen utesluta de grekiska statsobligationer som sökandena innehar i minsiterådets rättsakter vari tillämpningsföreskrifter för PSI-planen i Grekland anges.
4. Fjärde grunden: Den omständigheten att obligationerna inte uttryckligen har undantagits från PSI-planen och inte uttryckligen ersatts genom PSI-planen har orsakat sökandena en skada som är direkt, personlig och allvarlig och har berövat dem deras grundläggande rättigheter.
5. Femte grunden: Samtliga lagstiftningsåtgärder som vidtagits av den grekiska regeringen har vidtagits efter rekommendationer och, närmare bestämt, ett beslut av Eurogruppen, ECOFIN-rådet, ECB och Europeiska kommissionen

Talan väckt den 2 september 2014 – Micula m.fl. mot kommissionen**(Mål T-646/14)**

(2014/C 439/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ioan Micula (Oradea, Rumänien) S.C. European Food SA (Drăgănești Rumänien), S.C. Starmill Srl (Drăgănești), S.C. Multipack Srl (Drăgănești) och Viorel Micula (Oradea) (ombud: advokaterna K. Hobér, J. Ragnwaldh, T. Pettersson, E. Gaillard och Y. Banifatemi)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslut C(2014) 3192 final av den 26 maj 2014 som antagits i ärende om statligt stöd SA.38517 (2014/NN) – Micula/Rumänien (skiljedom från CIRDI) varigenom Rumänien förpliktas att upphäva samtliga åtgärder som kan leda till verkställighet av skiljedomen av den 11 december 2013, som meddelats av en skiljenämnd som upprättats under överinseende av Internationella centrumet för biläggande av investeringstvister, i ärendet Ioan Micula, Viorel Micula med flera mot Rumänien (CIRDI, ärende nr ARB/05/20), eftersom kommissionen anser att skiljedomen innebär att det utdelas ett statligt stöd, fram till dess att kommissionen slutgiltigt beslutat huruvida detta stöd är förenligt med den inre marknaden, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Första grunden: Bristande behörighet

- Unionsrätten är inte tillämplig i förevarande fall och kommissionen är inte behörig att anta ett beslut på grundval artikel 11.1 i förordning nr 659/1999. Kommissionen har i sitt beslut varken tagit hänsyn till att Rumänien enligt internationell rätt är skyldig att utan dröjsmål verkställa CIRDI:s skiljedom eller till att Rumäniens skyldigheter enligt internationell rätt har företräde framför unionsrätten. Kommissionens beslut strider mot artikel 351.1 FEUF och artikel 4.3 FEU, vilka erkänner och skyddar Rumäniens skyldigheter enligt CIRDI-konventionen och det bilaterala investeringsavtalet mellan Sverige och Rumänien.

2. Andra grunden: Uppenbart felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktig bedömning

- Kommissionen har gjort sig skyldig till uppenbart felaktig rättstillämpning genom att anse verkställigheten av CIRDI:s skiljedom som ett nytt statligt stöd och kommissionen har därmed även åsidosatt sökandenas berättigade förväntningar. Kommissionens beslut bygger helt på den felaktiga premissen att verkställigheten av CIRDI:s skiljedom innebär ett nytt statligt stöd, i den mening som avses i unionsrätten. Skiljedomen innebär dock inte att sökandena ges någon ekonomisk fördel, den är inte selektiv, den beror inte på Rumäniens fria vilja, den snedvrider inte konkurrensen och den hotar inte att snedvrider konkurrensen.

Talan väckt den 19 september 2014 – Bayerische Motoren Werke mot kommissionen

(Mål T-671/14)

(2014/C 439/41)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Bayerische Motoren Werke AG (München, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Rosenthal, G. Drauz och M. Schütte)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som svaranden antog den 9 juli 2014 i ärende SA.32009 (2011/C) i enlighet med artikel 263 fjärde stycket FEUF i den mån som beloppet 28 257 273 euro, vilket motsvarar den del av det sökta statliga stödet på 45 257 273 euro som överstiger 17 miljoner euro, i beslutet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden,
- i andra hand ogiltigförklara det beslut som svaranden antog den 9 juli 2014 i ärende SA.32009 (2011/C) i enlighet med artikel 263 fjärde stycket FEUF i den mån som det belopp som inte behöver anmälas enligt artikel 6.2 i förordning (EG) nr 800/2008⁽¹⁾ om 22,5 miljoner i beslutet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i enlighet med tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder:

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 108.3 FEUF

- Sökanden har gjort gällande att svaranden åsidosatte artikel 108.3 FEUF genom att inte uppfylla sin skyldighet att genomföra en noggrann och opartisk undersökning, och därmed i det följande uppenbart felaktigt fastställde att meddelandet om en ingående prövning av stora investeringsprojekt var tillämpligt i sin helhet.
- Sökanden har vidare gjort gällande att om svaranden hade bedömt dess ställning på marknaden på ett korrekt sätt skulle en ingående undersökning inte ha kunnat göras. Genom att genomföra en ingående prövning utan föregående fastställelse av sökandens ställning på marknaden och genom att diskriminera sökanden på grundval av denna prövning gjorde sig svarande skyldig till en uppenbart felaktig bedömning.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 107.3 c FEUF

- Sökanden har vidare gjort gällande att svaranden åsidosatte artikel 107.3 c FEUF genom att, uppenbart felaktigt, begränsa stödets stimulans effekt och lämplighet till kostnadsskillnaden mellan München och Leipzig, vilken dess för innan hade fastställts till 17 miljoner euro.
- Sökanden har i detta sammanhang förklarat att svaranden gjorde sig skyldig till en uppenbart felaktig bedömning genom att automatiskt fixera på denna kostnadsskillnad när den genomförde den ingående undersökningen, vilket hindrade svaranden från att använda sitt utrymme för skönsmässig bedömning på ett korrekt sätt, i synnerhet vid undersökningen av stödets lämplighet och verkan.

3. Alternativ grund: Åsidosättande av artikel 108.3 FEUF och av förordning nr 800/2008

- Sökanden har i andra hand gjort gällande att svaranden åsidosatte artikel 108.3 FEUF och förordning nr 800/2008 genom att, uppenbart felaktigt, förbjuda Förbundsrepubliken Tyskland att bevilja sökanden stöd på grundval av den godkända stödordningen i Investitionszulagengesetz till ett belopp som ligger under tröskelvärden för anmälningsplikt på 22,5 miljoner euro.
- Denna begränsning av stödbeloppet vilket ligger under tröskelvärden för anmälningsplikt utgör enligt sökanden en uppenbar felbedömning, genom vilken svaranden överskred sina befogenheter och olagligt diskriminerade sökanden i förhållande till andra stödmottagare, vilka erhållit det icke anmälningspliktiga beloppet om 22,5 miljoner euro.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 av den 6 augusti 2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget (allmän gruppundantagsförordning) (EUT L 214, s. 3).

Talan väckt den 19 september 2014 – August Wolff och Remedia mot Europeiska kommissionen

(Mål T-672/14)

(2014/C 439/42)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Tyskland), Remedia d.o.o. (Zagreb, Kroatien) (ombud: advokaterna P. Klappich, C. Schmidt och P. Arbeiter)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut C(2014) 6030 angående – inom ramen för artikel 31 i direktiv 2001/83/EG – godkännanden för försäljning av humanläkemedel för utvärtes bruk med en hög koncentration estradiol, i den mån beslutet ålägger medlemsstaterna att iaktta de i beslutet angivna föreskrifterna såvitt avser läkemedel för utvärtes bruk innehållande 0,01 viktprocent estradiol som nämns och inte nämns i bilaga I, förutom begränsningen som består i att läkemedel för utvärtes bruk innehållande 0,01 viktprocent estradiol och som nämns däri fortfarande får användas enbart intravaginalt,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 31 och följande artiklar i direktiv 2001/83/EG⁽¹⁾

- Sökandena anser att det angripna genomförandebeslutet antagits efter ett förfarande som inletts och genomförts på ett i formella avseenden olagligt sätt. Sökandena anser vidare att förfarandet – i strid med artikel 31.1 första meningen i direktiv 2001/83/EG – inte inletts före utan efter att ett beslut angående förnyat godkännande för försäljning av läkemedlet meddelats samt att det inte heller var fråga om ett särskilt fall då unionens intressen berörs. Vad gäller Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel innebär beslutet att inleda förfarandet ett kringgående av tillämpliga bestämmelser om förnyade godkännanden för försäljning i Tyskland.
- Sökandena anser vidare att den vetenskapliga kommittén för riskbedömning inte varit inblandad i förfarandet och att en partisk medlem i Kommittén för humanläkemedel, som varit inblandad i förfarandet, utsågs till referent.
- Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel gör dessutom gällande att bolaget inte hörts i vederbörlig ordning angående en grundläggande aspekt i samband med förfarandet om omprövning av ståndpunkten.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 116 första meningen och artikel 126 första meningen i direktiv 2001/83/EG

- Sökandena anser att genomförandebeslutet antagits mot bakgrund av en oriktig bedömning av förhållandet mellan läkemedlets nytta och risker. Kommissionen underlät bland annat att beakta att under de mer än 45 år som Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel varit verksamt på marknaden, så har bolaget inte fått några rapporter om allvarliga bieffekter av det läkemedel som innehåller 0,01 viktprocent estradiol.
- Kommissionen har åberops- och bevisbördan för nya risker till följd av läkemedlet, men kommissionen har enligt sökandena inte redovisat några nya vetenskapliga uppgifter eller rön som ger vid handen att några sådana risker skulle vara för handen.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen och likabehandlingsprincipen

- Sökandena anser att de i genomförandebeslutet föreskrivna varningarna i upplysningarna om läkemedlet, liksom övriga inskränkningar i godkännandet för försäljning av läkemedlet jämte därvid sammanhängande krav, är oproportionerliga och innebär ett åsidosättande av likabehandlingsprincipen. I synnerhet är det så att begränsningen av användningstiden associerad med uteslutandet av en återkommande användning av läkemedlet, utöver ändringarna angående information om läkemedlet, är att anse som oproportionerligt långtgående. Det hade varit möjligt att – istället för begränsningen av användningstiden associerad med uteslutandet av en återkommande användning av läkemedlet – förordna om en undersökning av de sanitära betänkligheter som påstås vara för handen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, s. 67).

Talan väckt den 19 september 2014 – Lupin mot kommissionen**(Mål T-680/14)**

(2014/C 439/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Lupin Ltd. (Maharashtra, Indien) (ombud: M. Pullen, R. Fawcett-Feuillette, M. Boles, Solicitors, V. Wakefield, Barrister, och M. Hoskins QC)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet i den del det där slås fast att Lupin har åsidosatt artikel 101 FEUF, och/eller
- upphäva eller nedsätta det bötesbelopp som Lupin ålagts, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har genom förevarande talan yrkat att tribunalen till viss del ska ogiltigförklara kommissionens beslut C(2014) 4955 final av den 9 juli 2014 angående ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 102 FEUF (AT.39612-Perindopril (SERVIER)).

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning när den slog fast att sökanden hade gjort sig skyldig till ett agerande som genom sitt syfte utgjorde en överträdelse av artikel 101 FEUF. Till utveckling av den första grunden anför sökande följande:
 - Kommissionens bedömning är rättsstridig, eftersom den innefattar ett helt nytt juridiskt test, som dessutom är oriktigt. I synnerhet är detta test beroende av att det har skett en betalning av ett "betydande incitament", vilket enligt sökanden inte avspeglas i gällande rättspraxis och är juridiskt sett oriktigt.
 - Kommissionen har vid sin bedömning i det angripna beslutet inte endast bortsett från och underlåtit att genomföra målen med konkurrensrätten, utan även målen med patenträtten och den moderna civilprocessrätten. Enligt sökanden borde kommissionen ha bedömt frågan om konkurrensbegränsning genom syfte mot bakgrund av principen om accessoriska begränsningar och/eller mot bakgrund av de principer som fastställdes i domen i målet Wouters. Kommissionens underlåtenhet att göra detta innebar att den gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning.
2. Andra grunden: Kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning när den slog fast att sökanden hade gjort sig skyldig till ett agerande som genom sitt syfte utgjorde en överträdelse av artikel 101 FEUF. Sökanden anser att kommissionens metod för att fastställa huruvida ett förlikningsavtal avseende patent skulle anses utgöra en överträdelse genom resultat hade samma brister som dess metod i fråga om överträdelser genom syfte.
3. Tredje grunden: Det var fel av kommissionen att ålägga sökanden böter över huvud taget. Alternativt görs gällande att de böter som ålades var alltför höga och ska därför nedsättas. Till utveckling av den tredje grunden anför sökande följande:
 - Det agerande som lades sökanden till last var nytt och utgjorde inte grund för att ålägga böter. Alternativt görs gällande att detta utgjorde grund för att ålägga symboliska böter.
 - Böternas storlek avspeglar inte det förhållande att den överträdelse som sökanden påstås ha gjort sig skyldig till relativt sett inte var särskilt allvarlig och inte pågick särskilt länge.
 - Kommissionen tog inte hänsyn till det legitima värdet av de immateriella rättigheter som sökanden överfört till Servier.
 - Kommissionen åsidosatte likabehandlingsprincipen i förhållande till de böter som ålagts Krka.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV